

<http://physicsweb.org/article/news/7/9/12>

2003/09/19

اتقال - تپ‌ها ی مگاواتی با تارها ی توحالی

یک گروه امریکایی تار اپتیکی بی ساخته که با آن می‌شود تپ‌های لیزری با توان قله ی چندین مگاوات را انتقال داد. این توان چند صد برابر توانی است که تارها ی معمولی می‌توانند با آن کار کنند. این تار مغزی خالی ی با گافینوار فتونیکی را آلکساندر گیتا [1] و هم‌کارانش از دانشگاه کرنل [2] و شرکت اپتیکی کرنینگ [3] بار آورده اند. انتظار می‌رود این تار برای کاربردهای طیف‌سنجی، زیست‌شناسی، و پژوهشی بی که به انتقال تپ‌ها ی توان زیاد از طریق تار نیاز دارند، مفید باشد [4].

این تار فتونیکی از یک ساختار شش‌ضلعی ی سیلیکا ساخته شده، که یک مغزی ی توحالی ی مرکزی را در بردارد. این گروه امریکایی، در آزمایش‌ها یاش نشان داد تاری به طول 170 cm و با مغزی بی پرازگزنو، می‌تواند یک تپ 75 fs با توان قله ی حدوداً 5.5 MW را منتقل کند. تار با مغزی بی پراز هوا، می‌تواند توان قله ی تا 2 MW را منتقل کند.

کلید - قابلیت - چشم‌گیر - این تار در انتقال - توان‌ها ی زیاد، این است که غیرخطیت - اپتیکی ی آن بسیار کم است: $3.2 \times 10^{-19}\text{ cm}^2/\text{W}$ ، که سه مرتبه بی بزرگی کوچکتر از مقدار متناظر برای تارها ی معمولی ی از جنس شیشه‌ی سیلیکا ی توپر است. در تارها ی استاندارد، غیرخطیت‌ها ی اپتیکی (مثل - پراکنش - رامان [5]) انرژی ی تپ‌ها ی قابل انتقال را به فقط چند نانوجول محدود می‌کنند. اما ساختار شش‌ضلعی ی کرنل - کرنینگ می‌تواند با تپ‌ها ی میکروجول هم کار کند.

گیتا و هم‌کارانش گفتند: "پاشنده‌گی ی تارها ی با گافینوار فتونیکی، با پاشنده‌گی ی تارها ی معمولی ی تک‌وجهی قابل مقایسه، و غیرخطیت تارها ی با گافینوار فتونیکی از غیرخطیت تارها ی معمولی 1000 بار کوچکتر است. پس انتظار

داریم تارها ی با گافنوار - فتونیکی بتوانند با سلیتون‌ها یی کار کنند که توان قله پیشان حدود ۱۰۰۰ برابر - چیزی است که در تارها ی معمولی ی تک و جهی ممکن است؛ و با تزریق - گازی مثل - گزنون (که مئلفه ی رامان ندارد) به درون - مغزی ی تار، باید بشود این شدت و توان‌ها ی زیاد را تا فاصله‌ها یی بیش از ۲۰۰ m حفظ کرد.“

[1] Alexander Gaeta

[2] Cornell University

[3] Corning

[4] Science **301** 1702

[5] Raman